

Разбирася, тука ся изложихъ нѣколко уроци, а не единъ. Кога земаць дѣца-та да улучвать лесно поне два съгласны гласа въ зададенъ рѣчь, тогава вече може да ся подкачи да ся пишѣть съгласны-ты и да ся съединява наплъно гласно-то изучение съ писане. А за да ся избѣгнѣть въ начяло полу-гласны-ты ѣ и ъ, кои-то давать мѣккъ на дѣте-то и въ четение и въ писане, нека ся оставять за по-послѣ. Добрѣ е да ся подкачя писменно-гласно-то изучение на азбуку отъ едносричны и двоесричны рѣчи и колко-то може кѣсы.

За прѣминуване отъ гласно-то изучение на писане и прочитѣ, прѣдлагамъ тоя начинъ.

Учишель. На сега щѣ ви кажѣ рѣчь *б-о-б*. Кой гласъ е тукъ въ срѣдѣ-тѣ: *а* или *о*? *б-о-б*? Добрѣ! А въ начяло-то и на края що има? *б-о-б*? Колко гласа има тука? Кой е пръвый? Кой е вторый? Кой е третий? А въ рѣчь: *б-о-б-о*? А въ рѣчь: *а-б-а*? А въ рѣчь: *б-о-я*? А въ рѣчь: *б-а-б-а*? А въ рѣчь: *б-у-б-а*? Кои гласове въ рѣчь *буба* знаете да пишете? Иди, Драгане, та гы напиши на дѣскѣ-тѣ. Я! има вторый и четвъртый, а пръвый и третий нѣма. Кой е пръвый и третий? Дѣ трѣбва да стоять тии? Знаете ли да гы напишете? Нѣ? Е, добрѣ, азъ щѣ ви научѣ: *бббѣ* — не е тврдѣ мѣчна буква. Ето какъ ся пише тя.

Като ся научять дѣца-та да пишѣть буквѣ *б*, тогава учитель-тѣ продлъжява:

Коя е прѣва-та буква въ рѣчь *боб*? Напиши *нѣ*, Богдане, на дѣскѣ-тѣ. Коя е втора-та? Напиши и *неѣ* нарядѣ отдѣсно. Коя е третя-та? Напиши и *неѣ*. Чети сега буквѣ по буквѣ. Добрѣ; сега ты написа и прочете цѣлѣ думѣ. Напиши и ты, Стояне, а и ты, Петко, и т. н.